

Besimi dhe Politika (Pjesa 2)

Cilën Anë Do Të Mbash Ti?

Jemi në pjesën e dytë të serisë: Besimi dhe Politika.

Uroj që kjo seri do jetë ndihmë për të na kujtuar që jemi Kripë dhe Dritë kudo ku jemi dhe se sa i rëndësishëm është uniteti në Krishtin.

Kisha duhet të jetë vendi i duhur për të folur për gjëra të tilla, për t'i parë nga këndvështrimi i Biblës.

E di cili është qendrimi i duhur për ne?

Le të mos biem dakort politikisht, por le të duam pa kushte dhe të fillojmë të lutemi për unitet. E sigurt që ne si kishe kemi njerëz me bindje të ndryshme politike dhe duhet të jetë kështu, jetojmë në pluralizëm. POR së pari t'i shikojmë dhe gjykojmë gjërat me syzet e besimit.

Së pari, jemi ndjekës të Krishtit, pastaj jemi socialistë, demokratë apo cilado parti tjetër.

Nuk them që duhen lënë pas dore, sepse politika, qeveria, parlamenti janë shumë të nevojshme për këtë lloj sistemi jete ku jetojmë *dhe nxitja ime do ishte që të gjithë të votojnë kantidantin e preferuar sa herë të ketë zgjedhje.*

Ajo që po theksoj këto javë, është që të mos lejojmë asgjë dhe asnjë të sjellë ndarje, përçarje në kishë. Sepse për këtë u lut Jezusi para se të kryqëzohej, që kisha e Tij të ishte NJË sikurse Ai dhe Ati janë një. Ta them edhe njëherë:

Le të mos biem dakort politikisht, por le të duam pa kushte dhe të fillojmë të lutemi për unitet. Dhe kjo ndodh kur së pari shikojmë çdo gjë me sytë e besimit.

Sepse Jezusi nuk erdhi për të mbajtur anën e dikujt apo për të qenë kundra dikujt. Ai erdhi për të filluar Mbretërinë e Perëndisë në tokë, e cila do ishte përfaqësimi i Tij në tokë, që është kisha e Tij.

Ai erdhi me një set vlerash të ndryshme.

Ai erdhi dhe dha veten për njerëzit, nuk erdhi për të kërkuar nga njerëzit. Dhe ftoi çdo person që të jetë pjesë e kësaj mbretërie.

Dhe Mbretëria e Perëndisë ngjan ndryshe nga ajo e njerëzve. Kështu që në një mënyrë apo në një tjetër, do të ketë tensione mes vlerave që ofron një qeveri me vlerat që kërkon Perëndia për ata që i përkasin Atij.

Prandaj nuk ia vlen që kisha të përçahet për shkak të bindjeve politike.

Sepse sado e mirë që të jetë një parti, vlerat e saj nuk do të jenë 100% të njëjta me vlerat e Mbretërisë së Perëndisë.

Ajo çfarë do të shikojmë sot, është një model i thjeshtë që tregon se ku duhet ta kemi mendjen ne.

Ta fillojmë me apostullin Pal, ai del për herë të parë në pah si dikush që i urrente të Krishterët. Ishte Farise, shumë i zgjuar, super i edukuar dhe ai u bë ndjekës i Jezu Krishtit dhe u bë qytetar Romak.

Dhe Pali në 2 nga letrat e tij, na jep një shprehje që do jetë thelbi i modelit që dua të ndaj me ju.

Ndoshta s'ta ka kapur syri këtë shprehje, se vetëm dy herë e ka përmendur. Dhe është...

Ligji i Krishtit = Urdhërimi i Ri

Ligji i Krishtit, ishte shkurtimi i urdhërimit të ri që përmendëm herën e fundit.

Kur Jezusi po hante darkën e Pashkës me dishepujt e tij, iu tha që do iu jepte një urdhërim të ri, i cili do zëvendësonte të gjithë urdhërimet e vjetra.

Ata kishin 613 urdhërimet në këtë kohë, ishte Tora (librat e ligjit). Por Ai do iu jepte një urdhërim të ri, sepse Jezusi stabilizoi një Besëlidhje të re.

Kush e mban mend nga java e shkuar kush ishte urdhërimi i ri? Jezusi tha:

Gjoni 13:34 *'Po ju jap një urdhërim të ri: ta doni njëri-tjetrin; sikurse unë ju kam dashur, ashtu edhe ju ta doni njëri-tjetrin.'*

Është me dy anë, jo thjesht ta duan njëri-tjetrin, por ta duan siç i ka dashur Ai. Dhe pastaj vazhdon...

Gjoni 13:35 *'Prej kësaj do t'ju njohin të gjithë që jeni dishepujt e mi, nëse keni dashuri për njëri-tjetrin''.'*

Ndodhin dy gjëra, e duam njëri-tjetrin, familjen, komunitetin tonë. Dhe kjo është dëshmi për botën. Tani apostulli Pal e përmend këtë në letrat e tij, si thelbi dhe e quan Ligji i Krishtit. Ai urdhërim që la Jezusi para se të ikte është ligji i Krishtit. Ja si thotë Pali te

1 e Korintasve 9:19-21 *'Sepse, ndonëse jam i liruar nga të gjithë, e bëra veten time shërbëtor të të gjithëve që të fitoj sa më shumë njerëz. Kështu e kam bërë veten time jude me judenjtë për t'i fituar judenjtë; e kam bërë veten time si një që është nën ligj me ata që janë nën ligj për t'i fituar ata që janë nën ligj; me ata*

që janë pa ligj e kam bërë veten time si pa ligj (ndonëse nuk isha pa ligjin e Zotit, por nën ligjin e Krishtit), për të fituar ata që janë pa ligj.'

Fjala shërbëtor, është edhe skllav. “E bëra veten time skllav të të gjithëve që të fitoja sa më shumë njerëz.”

Në këto kohë kur Pali shkruan këto gjëra, kishte skllavë kudo. Pali thotë që është në mision: Dikur e dëmtoi kishën, dhe po përpiqet ta rregullojë atë që ka bërë atëherë. Dhe do të bëjë çdo gjë përveç mëkatit që të fitojë një më shumë për Jezusin. Të bindë paganët e kësaj bote. U bë si ata që s’kanë ligj, si paganët që nuk e njihnin Dhjatën e Vjetër, që të arrinte ata edhe pse ishte jude vetë.

Këto ishin situata ekstreme për Palin. Por pastaj e mbyll: “Edhe aty, nuk isha pa ligj, se **jam në Ligjin e Krishtit.**”

Çfarë është Ligji i Krishtit? “*Duajeni njëri-tjetrit siç ju kam dashur unë juve.*” Ja si e përshkruan Pali këtë gjë te letra e Galatasve:

Galatasve 6:2 *'Mbani barrët e njëri-tjetrit dhe kështu do të përmbushni ligjin e Krishtit.'*

Kur shikon dikë të rënduar financiarisht dhe ti ke mundësi, lehtësoja barrën. Kur dikush është i zënë gjithë ditën dhe ti je pushim, lehtësoja barrën. Mbani barrët e njëri-tjetrit. Sot kam unë një barrë, rëndesë, nesër ke ti. Le të mbajmë barrat e njëri-tjetrit, sepse duke bërë këtë, përmbushim ligjin e Krishtit. Dhe cili është ligji i Krishtit?

Ta duam njëri-tjetrit siç na deshi Krishti ne.

Që i bie, nëse rëndesa, merakun që ka dikush, të rëndon edhe ty, të merakos edhe ty dhe ti bën diçka, ti po plotëson ligjin e Krishtit.

Që i bie... prit pak... më ndiq të lutem. Në momentin që ti zgjedh t’i besosh Krishtit dhe së pari e ke mendjen te Ligji i Krishtit, i bie që ndërsa mëson më shumë se çfarë thotë shkrimi, ndërgjegjja jote merr “updates” (përditësime) të reja.

Merr Updates Nga Ligji i Krishtit.

Që do të thotë, kur ne bëjmë diçka që nuk shkon me ligjin e Krishtit, duhet të na bezdisë, dhe jo vetëm njërin, por të gjithëve.

Duhet të na bezdisë, të na acarojë, të na shtyjë të bëjmë diçka kur shikojmë një padrejtësi. Kështu kanë nisur shërbesat, nismat. Sepse dikush që e ka ndërgjegjen e update-uar me Ligjin e Krishtit, e bezdis diçka, shikon diçka që nuk shkon dhe çohet dhe bën diçka.

Kur shikojmë që dikush po lihet pas dore, kur dikush po dëmton dikë, nuk themi, “*Kjo Nuk Është Puna Jonë.*”

Jo, jo, është puna jonë. Çfarëdo që të jetë që nuk shkon aty ku je ti dhe ti e shikon dhe e kupton që nuk është sipas ligjit të Krishtit, është puna jote. Duhet të bësh diçka. Duhet të na vrasë ndërgjegjja që është e “update-uar” me Ligjin e Krishtit.

Dhe të gjithë bashkë, ndërgjegjja jonë e të gjithëve si familje, e “update-uar” me Ligjin e Krishtit, duhet që të mos na lërë, kur shikojmë diçka që nuk shkon, duhet të bëjmë diçka. Sepse ne e duam njëri-tjetrin siç na do Krishti ne. Bëjmë për të tjerët, sikur do bënte Krishti vetë.

Të mos e vrasim mendjen, se çfarë mendojnë të tjerët.

Shiko, nëse Krishti do e vriste mendjen çfarë mendojnë të tjerët, i bie që nuk duhet ta linte qiellin dhe të vinte në toke për ne, apo jo? Kështu i bie.

T’i thoshin engjëjt, “*Jezus, është turp, si të lësh qiellin e përsosur ti dhe të shkosh në tokë dhe ta lejosh vetën që ata të të rrahin e të të kryqëzojnë, të të pështyjnë...do turpërosh babin, jo, mos ik.*” Jezusi nuk e vrau mendjen se çfarë mendojnë të tjerët dhe na deshi marrësisht, dhe na thotë neve: “Tani e keni rradhën ju, të doni siç desha Unë.”

Ja t’ju jap një shembull në lidhje me ndërgjegjen e “update-uar” sipas ligjit të Krishtit. Sepse duket si diçka e thjeshtë, por kjo gjë, i dha formë kulturës botërore, ajo që njihej si botë. Dikur, ekzistonte diçka e çmendur... kudo, çdo vend, fshat, qytet, mbretëri, ishte diçka që iu vinte njerëzve natyrshëm dhe nuk diskutohej nga askush, p.sh. ideja e skllavërisë, njerëzit që zotëronin njerëz. Ishte shumë normale, asnjëri as nuk e çonte nëpër mend që mund të ishte gabim. Ashtu bëheshin gjërat, punët.

Madje Aristoteli, filozof grek që ka jetuar 4 shekuj para Krishtit... Ai u mundua t’i jepte kuptim çdo gjëje dhe fenomeni në botë, që njerëzit ta kuptonin pse-në.

Dhe shiko çfarë tha:

“Disa njerëz duhet të sundojnë dhe disa duhet të shërbejnë, kjo është jo vetëm e nevojshme por edhe e dobishme.” –Aristoteli.

Po flet për skllavërinë, na duhet dhe na bën mirë të jetë.

Bota nuk funksionon nëse nuk ka dikush që sundon dhe dikush që është skllav.

Dhe njerëzit as që e mendonin që mund të jetë gabim kjo gjë. Deri në shekullin e 4-t pas Krishtit, kur Krishtërimi shkoi cep më cep të mbretërisë Romake, një drejtues, Shën Agustini, tha:

“Jo, skllavërimi është rezultat i mëkatit.” - Shën Agustini

Dhe befasi filloi një ide e re e trajtimit me dinjitet të njerëzve. Kishte filluar me parë, por Shën Agustini e bëri të madhe. Duke thënë, “Jo, skllavëria nuk është diçka e dobishme, nuk është diçka e natyrshme. Skllavëria është rezultat i mëkatit. Që në shekullin e 4-t të krishterët filluan duke parë se çfarë thotë Shkrimi për njeriun që të tërë jemi krijuar në imazhin e Perëndisë dhe duhet ta duam njëri-tjetrin siç na deshi Krishti ne.”

Ja dhe një shembull tjetër: Para shumë shekujsh, një herë e një kohë, dikur, ekzistonte diçka tjetër e çmendur... kudo, çdo vend, fshat, qytet, mbretëri, ishte diçka që iu vinte njerëzve natyrshëm dhe nuk diskutohesh nga askush. Ishte ajo që në kohën Romake quhet “braktisja”, diçka që njihej si diçka e mirë për shoqërinë.

Ishte braktisja e fëmijës, lënia diku jashtë fshatit, derisa të vdiste. Disa herë e linin sepse ishte vajzë dhe familja donte djalë sepse duheshin meshkuj sa më shumë për luftë. Nëse fëmija ishte me nevojë të posaçme, braktisej. E linin në dalje të fshatit ose buzë pyllit, anash lumit dhe iknin shtëpi.

“Ku ishte?” “Ja, deri lumi, lashë foshnjën se më doli vajzë prapë.”

Nuk të pengonte askush, madje thuhej: Ai Ishte Fati i Saj.

Nëse burri dyshonte që fëmija që i kishte lindur gruaja nuk ishte i tij, kishte të drejtë ta merrte fëmijën dhe ta braktiste, diku jashtë fshatit. Për çfarëdo lloj arsyeje dhe s’i thoshte askush asgjë.

POR komuniteti i krishterë nuk ra dakort me këtë që nga fillimi. Nuk ua dëgjoi njëri zërin, kështu që shkonin e i merrnin fëmijët dhe i rrisnin me fëmijët e tyre. Po pse e bënin? Nuk ka asnjë urdhërim në Bibël, as në Dhjatën e Vjetër, as në Dhjatën e Re për këtë gjë. Asnjë varg që thotë: “Bëj këtë.” Ishte thjesht, Ligji i Krishtit në zemrat e tyre: “Ta dua tjetrin siç me do Krishti mua.” Dhe të krishterët kudo që ishin, nëse shikonin fëmijë të braktisur, i merrnin në shtëpi. Sjellja e tyre e ndikoi aq shumë Perandorinë Romake, sa në vitin 318 pas Krishtit, Perandori Konstadin e quajti krim këtë gjë dhe dënohej me dënim kapital nëse dikush braktiste një fëmijë.

Çfarë e solli këtë ndikim? Ndërgjegjja e “update-uar” me Ligjin e Krishtit. Nga mësimet e Jezusit dhe leximi i Biblës. Dhe dashuria e të krishterëve po transformonte fshatra, qytete, kombe.

Dhe e gjitha ishte vetëm për shkak të një urdhërimit të ri që na dha Krishti. Na deshi me dashuri sakrifikuese, ne tani duam të tjerët siç na deshi Ai.

Dhe kjo lloj etike, ky lloj morali, kjo lloj ndërgjegje e “update-uar” sipas Ligjit të Krishtit ndikoi gjithë botën që njihej si botë dhe kisha ishte Dritë dhe Kripë në çdo komunitet.

Prandaj, kisha është shumë e rëndësishme. Sepse jemi kripë dhe dritë ne sot. Prandaj kisha duhet të jetë modeli për çdo gjë dhe jo të ndahet e përçahet nga të tjerë. Aq më shumë të përçahet nga bindje të ndryshme politike.

Cila është e treta? E para ishte ligji i Krishtit, e dyta, ndërgjegjja e “update-uar,” e treta...

Update (Përditësimi) i dijes dhe njohurisë

Gjërat që mësojmë, dimë, përjetojmë, i shkruajmë, i pasojmë të tjerëve. Të jemi mendjehapur të mësojmë sa më shumë gjëra të reja sepse gjërat janë zhvilluar ndër shekuj.

Kur lexon te libri i Zanafillës është ndryshe komunikimi me njerëzit. Jeta ishte më e ngadaltë. Komunikimi ishte më i thjeshtë me Adamin, Evën, Noeun. “Shumoni tokën, kujdesuni për kopshtin.”

Noeut iu tha: “Ndërto Arkën.”

Abrahamit iu shpjegua me shumë detaje, “Do të bekoj që të jesh bekim.”

Moisiut, shumë më shumë detaje për çdo gjë.

Profetët flisnin me shëmbëlltyra dhe alegori.

Krishti i çoi më tej, parimet e Mbretërisë së Perëndisë, Pali, ca më shumë për të jetuar në mbretërinë... Komunikimi ishte më i thellë dhe i përshtatur njerëzve që e dëgjonin.

Brez pas brezi kapaciteti i njerëzve ndryshon.

Dikur, shkonim të pyesnim gjyshin, “O gjysh, si është kjo, si është ajo...”

Tani gjyshi pyet nipin dhe mbesën, “Ma hap pak telefonin, se nuk di gjyshi.”

A jemi mendje hapur për gjërat e reja? Kisha ka qenë gjithmonë avangard, ka qenë koka dhe jo bishti.

Nuk duhet t’i rezistojmë gjërave të reja, zbulimeve, duhet të jemi kuriozë dhe përdorim gjërat e kësaj bote për lavdinë e Perëndisë.

Pra, jetojmë në bazë të **Ligjit të Krishtit**.

Update-ojmë ndërgjegjen në bazë të tij.

Update-ojmë dijen dhe njohuritë.

P.sh. kur ty të sëmuret fëmija ose je sëmurë vetë, ti nuk më shkruan mua që të lutemi për të. Ti merr doktorin.

Dikur, kur fëmija sëmurej, së pari merrej drejtuesi i kishës. Jo sepse ti nuk beson në fuqinë shëruese të lutjes, por sepse e di nga grumbullimi i dijes që merr nga shkolla, trajnime, internet, libra... këto shenja tregojnë këtë gjë. Ka grip: do blej një shurup për temperaturë.

Le të mos shikojmë tensione tek e reja. Unë do të lutem për femijën tënd, dhe e vlerësoj shumë që më thua. Sepse disa nga ju e keni çuar fëmijën në spital dhe përsëri më keni kërkuar të lutem dhe ajo që kam bërë, është se jam lutur në moment, me gruan time ose vetëm dhe jemi lutur deri kur femija ka dalë nga spitali. Nuk dua të më keqkuptoni.

Por jini gjithashtu mendje hapur. Sepse secili e shikon jetën nga pozicioni ku është. Ne e shikojmë jetën me shumë palë syze.

Kur vijmë te politika, ka shumë gjëra që na ndikojnë se cilët besojmë se janë kandidatët e duhur:

- Nga jemi (ndikimi i zonës)
- Si jemi rritur
- Për kë votojnë prindërit—fisi
- Çfarë kemi dëgjuar në shkollë
- Çfarë na është thënë
- Çfarë kemi parë në media
- Çfarë kemi përjetuar
- Çfarë dimë se kanë përjetuar të tjerët.

Dhe shumë faktorë të tjerë që na ndikojnë pse pëlqejmë njërin dhe nuk e duam tjetrin.

Po sikur ta shikojmë ndryshe, pak më ndryshe?

Nuk po them të ndryshosh se për kë do votosh, por shikoj ndryshe. Sepse ti je ndikuar nga pozicioni ku je ti, ashtu si të vjen ty. Ji mendje hapur për ta dëgjuar një opinion ndryshe, për ta vlerësuar një opinion ndryshe.

Së fundmi do e mbyll me TRE gjëra në lidhje me këto kohë që po kalojmë.

Do dëgjoj më shumë sesa flas.

A do i dëgjosh njerëzit që kanë kaluar gjëra që s'i ke përjetuar ti? Mos u ngut, mos i fut njerëzit nëpër kuti. Këta janë kështu, këta janë ashtu.

Shiko, nëse do ulesh të dëgjosh, jo të flasësh, ta dëgjosh njeriun më të keq në botë, do kuptosh se përse ka ardhur aty ai njeri. Ji gjithë sy e veshë, mos u ngut për t'i vënë emër diçkaje, dëgjo më shumë. Le të jemi të shpejtë në të dëgjuar thotë Shkrimi...

Do Mësoj Diçka

Tani që po dëgjon, mëso diçka të re. Mos e ki frikë të renë, bëhu kurioz për gjërat e reja, sidomos teknologjinë. Bëhu kurioz, nuk është leje për të mëkatuar. “Më tha pastori, kështu që po hap ca faqe me pullë të kuqe për të zgjeruar njohuritë, që të di ca gjëra para se të marthohem.” Nuk po them këto. Ose, “Ka ardhur bar i ri te lagjja, është bio nga malet, jam kurioz.” Nuk po them për këtë. Ji mendje hapur për ta dëgjuar deri në fund tjetrit dhe shiko a ka diçka që mund të mësoh.

Cila është shprehja tipike, kur se kupton diçka ose është diçka ndryshe nga ti?

“Po këta s’janë mirë nga trutë.”

“As ata s’janë mirë nga trutë. Ata s’janë në vete.”

Ti nuk ke marrë mundimin t'i dëgjosh dhe të lexosh diçka për ta, fakti që ti nuk ke mësuar gjë, nuk di shumë për ta, nuk do të thotë që ata nuk janë mirë nga trutë.

Kur e gjen veten duke thënë: *“Nuk e di se si i bëjnë këto gjëra, nuk e di se si i besojnë këto gjëra...”*

Ne duhet të jemi njerëzit më të kuptueshëm dhe njerëzit më korrekt në të njëjtën kohë.

Sepse atyre iu duket e duhura. Ajo që më shokoi mua para ca javësh, është sepse në një kohë të shkurtër takova të njohur nga tre parti të ndryshme dhe pashë se me sa pasion flisnin për bindjet e tyre.

Nga këtu ku jam unë nuk e dalloj kaq qartë, por mësova shumë. Atyre iu dukej e duhur, unë thjesht nuk e kuptoja.

E treta: **Do ta dua gjithsesi.**

Ndërto ura, jo mure.

Kurrë mos digj urat kur dikush ka bindje të ndryshme politike.

Dashuria është thelbi i krishtërit. Si mund t'i mbaj inat filanit për të cilin Krishti vdiq në kryq?

Dëgjo, Mëso, Duaj

Po e mbyll si herën e shkuar.

Ndonjëri mund të mendojë: “A mund të sjell unë ndonjë ndikim? Unë një jam, ne pak jemi. Më duket sikur është naivitet. A thua ne do e ndryshojmë këtë vend?” Dua të të kujtoj, një herë e një kohë, ishte një burrë me emrin Jezus, që pati një dorë ndjekësish, por ama transformuan perandorinë, kulturat, botën. Sepse i dhanë Cezarit çfarë i takon Cezarit dhe i dhanë Perëndisë çfarë i takon Perëndisë.

Ku është kjo Perandoria Romake që e kryqëzoi dhe deshi ta prishte atë që Krishti filloi?

Ku janë kundërshtarët e Jezusit që i bezdiste prania e Tij dhe dashuria e Tij për njerëzit?

Janë në librat historikë. Në atë historinë që ndahet para Krishtit dhe pas Krishtit.

Jezusi tha, “Unë do e ndërtoj kishën time dhe asgjë në botë s’ka për ta ndaluar atë.” Dhe ashtu e bëri. Dhe ne jemi ftuar për të qenë pjesë e saj.

The Best Is Yet to Come. Pjesa jonë, në këtë komb që i ka hyrë flaka nga veriu në jug, nga lindja në perëndim, për shkak të përçarjes politike; pjesa jonë, si ndjekës të Jezusit është për t’i thënë çdo personi: **“Edhe pse nuk biem dakort politikisht, unë të dua pa kushte dhe po lutem për ty.”**

Për shkak të Kalvarit, për shkak të kryqit, nuk mund të bëjmë gjë tjetër, veç se këto. Dëgjo, Mëso dhe Duaj... javën tjetër mbyllim pjesën e fundit.

Le të lutemi.